Wees jezelf!

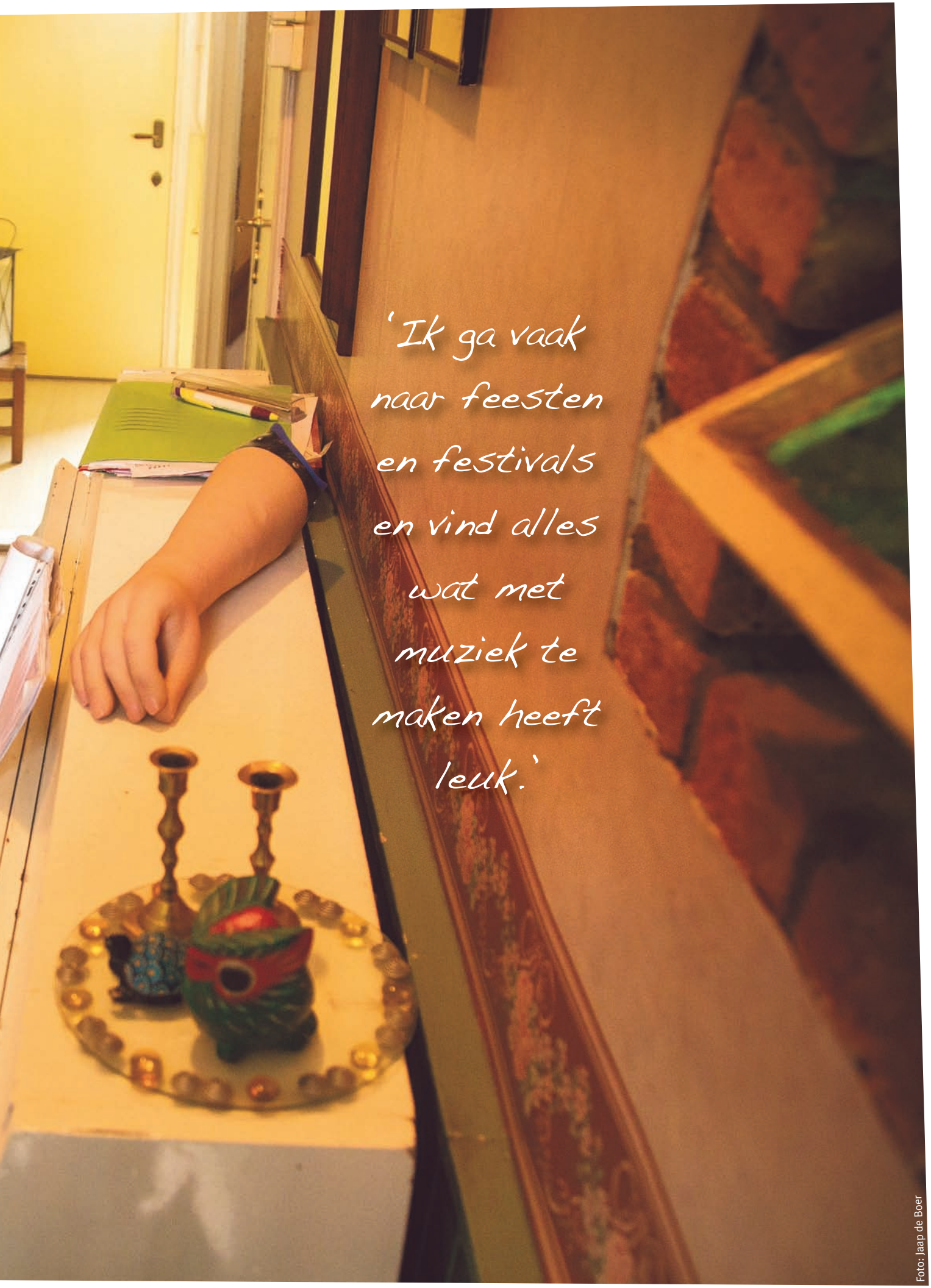

'Ik ga vaak naar feesten en festivals en vind alles wat met muziek te maken heeft leuk.'

Foto: Jaap de Boer

In dit nummer een interview met Bas Benne. Bas is geboren met een verkorting aan zijn rechter onderarm. Ik ontmoette Bas tijdens de opening van Rijndam Orthopedietechniek. We raakten aan de praat over zijn zoektocht naar contact met lotgenoten en zijn liefde voor muziek.

Je bent geboren met een verkorte arm, wisten je ouders dat voor je geboorte?
Nee, tijdens een echo werd wel gezien dat er iets met mijn arm aan de hand was, maar de echoscopist dacht dat mijn arm misschien gedraaid lag, of ergens achter verstopt was. Pas na mijn geboorte werd duidelijk dat een deel van mijn onderarm ontbrak.

Was je je al snel bewust van het feit dat je er 'anders' uitzag?
Toen ik naar de basisschool ging, wist ik natuurlijk dat ik er anders uitzag dan mijn klasgenootjes. Maar ik voelde me absoluut niet anders. Klasgenootjes stelden er vaak heel gewone vragen over en gingen er vrij makkelijk mee om. Natuurlijk ben ik ook wel eens gepest, maar daar liet ik me niet zo door leiden.

'In het begin keken mijn klasgenoten de kat wel uit de boom.'

Je ging er makkelijk mee om?
Meestal wel. Maar ik was er weleens verdrietig over, bijvoorbeeld tijdens het omkleden bij een gymles. Dat omkleden kostte me veel moeite en dan zat ik soms nog alleen in de kleedkamer. Mijn moeder is na zo'n incident op school gaan praten. Vanaf dat moment is er veel veranderd. Klasgenoten accepteerden vrij snel dat ik moeite had hun tempo bij te houden en boden hulp aan, bijvoorbeeld bij het strikken van mijn veters.

Kon je goed meedoen tijdens de gymlessen?
Met de meeste sporten kon ik gewoon meedoen. Bijvoorbeeld ook met volleybal en honkbal. Ik heb er nooit heel veel moeite mee gehad. Ook zwemmen ging goed. Ik zwom net zo snel als mijn klasgenoten.

Hoe ging het op de middelbare school?
Ook op die school was het heel gewoon. Ik kende al heel veel mensen van de basisschool. In de klas deden ze er nooit moeilijk over. In het begin keken klasgenoten de kat wel uit de boom, maar op een gegeven moment werd het heel gewoon. Ik haalde ook wel eens een grap uit. Dan gaf ik een klasgenoot een hand en dan deed ik snel mijn prothese af. Zij hadden dan een prothesehand in hun hand. Dat vond ik dan vreselijk leuk! Af en toe moet je er ook om kunnen lachen.

Had je een armprothese in die tijd?
Ja, ik had in de eerste jaren een gewone prothese, waar ik ook mee kon zwemmen. Daarna kreeg ik, toen ik een jaar of acht was, een myo-elektrische prothese, met elektrodes die een accu aansturen die de hand open en dicht konden doen. Dat vond ik destijds best een bijzonder ding. Klasgenootjes hadden zoiets nog nooit gezien en waren er ook nieuwsgierig naar. Ik ben door een revalidatieteam goed begeleid om te leren omgaan met die prothese. Zo leerde ik veters strikken, boterhammen smeren en knutselen. Veters strikken blijft ingewikkeld, maar boterhammen smeren gaat goed.

Draag je die prothese nog elke dag?
Vroeger droeg ik hem elke dag, maar op het moment niet zo veel meer. Ik studeer podium- en geluidstechniek op het MBO en ik merkte dat ik, als ik langere tijd bezig ben om een podium op te bouwen met mijn collega's, last krijg van mijn arm. De arm wordt warm, mijn huid gaat transpireren en daardoor valt de arm sneller af. Ook het drukpunt bij mijn elleboog gaat zeer doen. Op een gegeven moment heb ik een dag zonder prothese gewerkt en dat lukte prima. Kijk, als ik heel zware speakers of spullen moet sjouwen, dan heb ik wel hulp nodig. Als iets niet lukt dan vertel ik het mijn collega's.

Dus je kunt ook goed functioneren zonder prothese?
Ja, in het dagelijks werk zeker. Bij het fietsen heb ik de arm wel nodig. Zonder prothese fietsen is lastig, ik mis dan het evenwicht.

Foto: Jaap de Boer

Paspoort

Wie: Bas Benne.
Leeftijd: 23 jaar.
Wat: Idolaat van muziek en festivals, speelt piano zonder hulpmiddelen
Motto: Ik ben graag positief, af en toe moet je ook om je aandoening kunnen lachen. Ik praat liever over dingen die wel lukken dan over mijn problemen.

Je klinkt positief. Gaat het allemaal echt zo goed of zijn er ook dingen die je lastig vindt?
Zeker zijn die er, maar ik vind het lastig daarover te praten. Ik vertel liever wat wel lukt. Maar er zijn inderdaad dingen die me pijn doen soms. Zo ben ik weleens afgewezen bij het solliciteren vanwege mijn beperking en blijf ik het erg moeilijk vinden om in contact te komen met een leuke meid. Vanwege mijn arm vind ik het dan moeilijk om vrouwelijke aandacht te krijgen. Mijn arm zit me op die momenten echt wel in de weg.

Heb je bijzondere hobby's?
Ik heb altijd op de muziekclub gezeten en ben daar begonnen met het bespelen van een hoorn. Ik had een aanpassing aan mijn instrument, een zogenaamde 'hoornstick', die je op je bovenbeen moest zetten. De hoorn werd ondersteund door de stick. Verder ben ik veel met muziek bezig. Ik ga vaak naar festivals en vind alles wat met muziek te maken heeft leuk.

Je speelt ook piano begreep ik?
Op een gegeven moment kreeg ik een oud orgeltje waar ik wat op ben gaan spelen. Ik vond dat al vrij snel leuk. Inmiddels heb ik een piano. Hij is behoorlijk vals, maar ik speel er graag op. Dat doe ik overigens zonder prothese. Ik speel met mijn stomp, zonder aanpassing. Mijn leraar heeft me trucjes aangeleerd, die ik nog steeds gebruik. Zo leerde hij me dat de melodie, die je normaal met de rechterhand speelt, ook verplaatst kan worden naar de linkerhand. Dat is voor mij natuurlijk makkelijker. Op YouTube heb ik een filmpje gezet. Als lezers willen zien en horen hoe ik piano speel, dan kan dat: https://www.youtube.com/watch?v=Xf6-6LdlqhA. Het filmpje heet: Bas Benne pianoman 2015.

Je bent 23, heb je je rijbewijs al?
Ja, ik rijd in een gewone automaat. Ik heb het rijden eenhandig aangeleerd. Het afrijden deed ik ook gewoon met één arm. Op mijn rijbewijs heb ik een aantal codes staan, die door het CBR en de gemeente zijn afgegeven.

En hoe zit het met sport?
Ik ga naar de sportschool en kijk daar per apparaat wat ik wel en niet kan met mijn armen. Eigenlijk is het gewoon een kwestie van elk apparaat proberen en die apparaten gebruiken die bij je passen.

Foto: Jaap de Boer

Heb jij nog tips voor jongeren met een verkorting aan arm of been?
Mijn tip is heel simpel: wees jezelf, verander jezelf niet omdat je een beperking hebt. Probeer er met humor mee om te gaan. Je kan meer dan dat je denkt!

Heb jij contact met anderen met een aangeboren verkorting?
Nee, dat mis ik soms weleens. Het lijkt me fijn om ervaringen uit te wisselen. Gewoon omdat je precies weet hoe het is, om een verkorting te hebben. Misschien kun je elkaar helpen en ideeën uitwisselen. Dat lijkt me gaaf.

CAROLINE VAN DEN KOMMER

Contact!

Heb je ook een aangeboren verkorting aan je arm en lijkt het je leuk om met Bas in contact te komen? Stuur dan een mail naar redactie@kortermaarkrachtig.com.